

بیستمین سالگرد انجمن مدد رسانی افغانی در ماربورگ جرمنی تجلیل گردید

در محفی که به این مناست در تعمیر شاروالی شهر ماربورگ که پنج قرن قدامت تاریخی دارد، دایر گردید، بیشتر از ۱۴۰ نفر اعم از افغانها، آلمانی ها و سایرین اشتراک نموده بودند. همچنان، در دهیز بزرگ شاروالی نمایشگاه فعالیت ها و اسناد انجمن و مقوله های کمپاین «تفکر، تحلیل و عمل» برای مطالعه و مشاهده مهمانان گذاشته شده بود.

پس از افتتاح محفی توسط محترمه شیما غفوری و دو عضو دیگر رهبری انجمن، وی به مهمانان که از شاروالی و پارلمان ماربورگ و از شهر های مختلف آلمان در آنجا حضور به هم رسانیده بودند، صمیمانه خوش آمدید گفت. سپس از شاروال عمومی شهر ماربورگ که سرپرستی این تجلیل را به عهده داشت، دعوت به عمل آورد تا بیانیه اش را قرائت نماید.

شاروال عمومی شهر ماربورگ «ایگون فاویل» مراتب تبریکات خویش را به همه افغانها و به خصوص به اعضای این انجمن پیشکش نمود. وی از نقش فعال و دوامدار انجمن مدد رسانی افغانی طی بیست سال گذشته در بهبود شرایط زیست خارجی ها در این شهر یاد آوری نمود. ایگون فاویل از نقش انجمن مدد رسانی افغانی به حیث الگو و مثال برای سایر سازمانهای خارجی در ماربورگ یاد آوری کرد و از این انجمن ابراز امتنان نمود. وی از اینکه اعضای انجمن به خصوص خانم و آقای غفوری زندگی شخصی خویش را وقف خدمات رضامندانه برای مدد به مردم افغانستان مینمایند، با احترام خاص یادآوری نموده و اظهار داشت که: «شهر ماربورگ خوشحال و ممنون است که فامیل غفوری در شهر ماربورگ سکونت دارد.»

بعداً خانم شیما غفوری مقاله اساسی محفل را در مورد دستاوردهای انجمن و پلانهای کاری آینده با استناد به تصاویر و شواهد با زبان فصیح آلمانی به خوانش گرفت که مورد استقبال اشتراک کنندگان قرار گرفت. وی گفت: «انجمن ما بر این عقیده است که زخمهای جامعه افغانستان عمیق تر از آن است که تنها با اقدامات دولتی و یا با مردم خیرات، اعانه و روشنگری تدوای گردد. لازم است تا هر کس به اندازه ممکنه کنله از افراد اجتماع، ولو کوچک را از قهقهه نجات داده و قدرت به پا ایستادن و امکانات زندگی مستقل شان را مهیا گردداند.»

شیما غفوری دستاوردهای سالهای گذشته را چنین یاد آور گردید: «در ظرف ۹ سال یعنی از ۱۹۹۴ الی ۲۰۰۳ این انجمن توانست تا اعشه و اباطه ۳۵ فامیل را از طریق کار خود زنان به خصوص بیوه ها در ورکشاپ خباتی و خامک دوزی تأمین نماید، تعلیمات بیشتر از چهل طفل ایشان را از طریق پروژه «سرپرستی اطفال» و کمک مالی به مکاتب خراسان، استقلال و تمویل و ایجاد موسسه تعلیمی «بی بی فاطمه زهراء» را برای مهاجرین افغان در اسلام آباد پاکستان عملی سازد.» وی اضافه نمود:

«و در بین سالهای ۱۹۹۹ الی ۲۰۰۱ زمینه تعلیمات ۷۵ دختر را در قلعه زمانخان شهر کابل در مکاتب زیرزمینی مخفی مهیا گرداند.»

خانم غفوری در مورد پروژه فعلی انجمن که ایجاد مکاتب خانگی دخترانه در قریه جات ولایت وردک است، با ارائه عکس ها چنین تذکر داد: «۸۰ دختر فعلاً در صنف ششم مصروف تعلیم در چهار مکتب خانگی میباشد. حتی یکی از مکتب های رسمی بچه گانه حاضر شده است تا در اخیر سال تعليمی جاری برای این دختران شهادتname صنف ششم را اعطای نماید تا ایشان امکانات ادامه تحصیل را در شهر ها پیدا نمایند.

۲۰ دختر دیگر در صنف سوم مکتب خانگی مصروف فرا گیری تعليمات ابتدائی میباشند.

نظر به شرایط نامساعد امنیتی و مسافه یک و نیم ساعته مکاتب بچه گانه از قریه جات بعد از تقاضای مردم منطقه در سال جاری دو مکتب خانگی برای ۶۰ پسر خورد سال نیز ایجاد گردیده است.»

خانم شیما غفوری افزود: «ما به این باور هستیم که مردم افغانستان انسانهای شریف، صادق، علم دوست و ترقی پسند استند، فقط باید به آنها موقع و امکانات آن داده شود تا خود شان راه و روش پیشرفت را انتخاب نموده و زمینه های اجتماعی آنرا فراهم نمایند و اما باید برای تحقق آن با ایشان در این راه کمک صورت بگیرد.» وی ادامه داد:

«در حال حاضر مکتب های خانگی در این مناطق جزء از جامعه دهاتی محل بوده و باشندگان قریه جات و متنفذین محلی به آن به دیده قدر مینگردند. مردم سایر قریه جات نیز خواهان ایجاد چنین مکاتب اند و بطور متواتر وجدی تقاضای آنرا از انجمن مینمایند، زیرا در محلات اوشان مکاتب دخترانه

از طرف دولت نظر به شرایط نامساعد امنیتی تا حال به وجود نیامده و دختران از نعمت آموزش محروم مانده اند. این انجمن که امکانات مالی زیاد در دسترس ندارد، متأسفانه هنوز نمیتواند این مأمول را در تمام قریه جات عملی نماید.»

وی اظهار داشت : « اینکه در ظرف شش سال برای یک صد دختر و شصت پسر خورد سال امکانات آموزش در قریه جات نامن ولایت وردک با هزینه اندک انجمن غیر انتفاعی مهیا گردیده است، میتوان آنرا با اعداد نشان داد ، ولی آنچه به مراتب مهمتر بوده و نمیشود آنرا پیمایش نمود، پذیرفته شدن و نهادینه شدن مفکرة آموزش دختران در بطن اجتماع، از جانب زنان و مردان عادی و بیسواند قریه جات میباشد که راه را برای آموزش سایر دختران در حال و آینده باز نموده است.»

شیما غفوری در ارتباط کار با زنان در داخل افغانستان چنین گفت: «با استفاده از تجارب کاری در آلمان با در نظر داشت شرایط مشخص افغانستان در یکی از مناطق شهر کابل برای تعدادی از زنان خانه و دختر های جوان شان که متعلمین مکتب هستند، گروپی را تشکیل داده ایم که در نشست های هفته وار خویش فارغ از تشویش دورهم جمع شده و با صرف چای و میوه خشک با زبان ساده خویش بالای موضوع مشخصی صحبت مینمایند. آنها در طول سه سال گذشته در بیان حالات، افکار و احساسات شان زبان گویا تر پیدا نموده و امیدواریم به تدریج از افسردگی و مأیوسیت برآمده و موازی با آن روابط مادرها با دختران جوان شان از حالت فرمانتروا و فرمان بردار به مناسبات دوستانه، استوار بر منطق تبدیل گردد. افزون بر آن در نتیجه این روش کاری زنان به تدریج به افراد اجتماعی تبدیل گردیده اند. لازم است تا ظرفیت های زنان خانه که اساس اجتماع ما را تشکیل میدهند، در امور اداره منزل، تربیه بهتر اطفال، حفظ الصحه، مصرف عاقلانه پول، شناختن حق خود و حق دیگران و غیره مسائل بالا بروند.»

وی افزود «ما بر این باوریم که برای رشد شخصیت زنان در بنای جامعه نمیتوان تنها با تدویر کورس های ظرفیت سازی بسنده شد، زیرا از یک طرف مصارف کورس ها بلند بوده و از جانبی هم این کورس ها میتوانند تنها توسط زنان با سواد مورد استفاده قرار بگیرند. در حالیکه اکثریت مطلق زنان افغانستان بیسواند میباشند. از اینرو ما باید زنان را در جا های که زندگی مینمایند جستجو نمائیم و به صورت تدریجی ولی دوامدار باعث ارتقای سطح دانش آنها گردیم.»

علاوهً شیما غفوری افزود که انجمن مدد رسانی افغانی در ایجاد

یک حرکت جمعی به نفع زنان کشور صرف نظر از موضع سیاسی و فکری، با اشخاص انفرادی و سازمانهای مختلف افغانی تماس های صادقانه و پیگیرانه را در داخل و خارج کشور به راه انداخته است. این انجمن یکجا با سایر سازمانهای زنان و پشتیبانی مردان افغان توافقه است روز هشتم جون «روز همبستگی بین المللی با زنان افغانستان» را در دو سال اخیر با تنظیم مظاهرات برای تأیید قانون منع خشونت علیه زنان، مجالس و میتگها تجلیل نماید. علاوهً این انجمن در سطح بین المللی از حقوق زنان افغان حمایه می نماید. وی به گونه مثال از داد نامه آنلاین در پورتال بین المللی "آواز" یاد آور گردید.

https://secure.avaaz.org/de/petition/Helft_mit_Frauen_zu_schuetzen_khwmkh_khnyd_t_zn_in_mHfZt_grdnd_1/edit

همچنان وی علاوه نمود که یکی از وظایف عده این انجمن را کمک به مهاجرین افغان در آلمان برای انتگراسيون و کاریابی در جامعه جدید تشکیل میدهد.

سپس خانم داکتر نینا کبیول هوفر مسؤول امور مالی انجمن تقدیر نامه های انجمن مدد رسانی افغانی را به پاس پشتیبانی صادقانه و بشردوستانه از فعالیتهای انجمن به چهار شخص و دو نهاد مدنی ، تقدیم کرد، و دختر خورده سالی با لباس قشنگ افغانی دسته های گل را به آنها پیشکش نمود.

بعد از صرف غذا، دوشیزه هما غفوری در نقش یک زن دهاتی ساله با برقع یی برسر با دختر خورده سالی که او نیز چادری طفلانه را بسر داشت، وارد محفل شده و به حیث یک زن از «نسل برباد رفتہ افغانستان» جریان زندگی و رنج های بیکران خویش را در لابلای وقایع سیاسی و نظامی افغانستان با کلمات دقیق و تصاویر هماهنگ در صفحه بزرگ پروژکتور به تصویر کشید و بینندگان را قدم به قدم در داخل تراژیدی این نسل با خود گرفت. پیام وی به حاضرین چنین بود که لازم است تا ابزار دموکراسی در نهاد جامعه پرورش یابد: «برایم شرایط آموزش و پرورش را مهیا گردانید، راه آزادی را خودم پیدا خواهم کرد.»

همچنان یک افسانه افغانی «قصه یک زن» توسط کارین کرشهاین انانسر و قصه سرای موفق شهر ماربورگ تمثیل شد.

در لابلای پروگرام موسیقی اصیل افغانی به اشتراک محترم حسین ریاض و همکار شان محترم فرید علم مهمانان را با خود بدبیر افغانستان برده و سرور روح افزا به دل ها بخشید.

در اخیر محفل اعضای موجود انجمن مدد رسانی افغانی در روی ستیز آمده و با چک های پیهم اشتراک گنندگان استقبال گردیدند. در جمع اعضا زنان، مردان، دختران و پسران جوان از افغانستان و آلمان قرار داشتند. اعضای افغانی از قوم های چهارگانه تاجک، پشتون، هزاره و ازبک با مسلک های مختلف کاری حضور داشتند. در جمله اعضای

آلمانی این انجمن وکیل مدافع، قاضی، مامور، داکتر علوم، روان‌شناس و معلم موجود بودند. از جانب رئیسه انجمن دسته‌های گل‌های زیبای خود رُو که توسط یکی از دوستان انجمن تهیه گردیده بود، به اعضای انجمن اهداء گردید.

غذای سرد افغانی و کیک سالگرہ که توسط اعضا و دوستان انجمن تهیه گردیده بود، نمایانگر گوشہ دیگری از کلتور کشور ما بود که مورد علاقمندی زاید الوصف اشتراک کنندگان قرار گرفت.

حين صرف غذای سرد افغانی صحبت‌ها با گرمی خاص بین مهمانان جریان داشت و در عین حال آنها به مطالعه اسناد نمایشگاه انجمن و کپاین «تفکر، تحریر و عمل» پرداختند.

محفل ساعت هشت و نیم شام به پایان رسید.

ویسایت انجمن مدد رسانی افغانی: www.iah-ev.de

